

2. A 25%-os földadót a kataszteri tiszta jövedelemnek 17%-ával megnagyobbított összege után kell fizetni, tehát földadó fejében 1925. július 1. után is általában ugyanannyi papirkoronát kell fizetni, mint amennyit a 17.000-es szorzószám alkalmazása mellett fizetni kellett.

3. Az általános kereseti adóról szóló 1925. évi 300/P. M. sz. H. Ö. 5. §-a 1. bekezdésének 9. pontjának módosításával az alkalmazottak kereseti adója alól való mentesség határa a heti 170.000 K, illetve a havi 700.000 K jövedelem.

4. A kereseti adóról szóló 1925. évi 300/P. M. sz. H. Ö.-nak az alkalmazottak kereseti adójának tételeit aranykoronában megállapító 18. §-a hatályon kívül helyeztetett és annak helyébe az adótételek papirkorona jövedelem alapján papirkoronában nyertek megállapítást. Ezek a papirkoronában megállapított adótételek alkalmazandók az 1925. június 30. után kifizetett illetményekre abban az esetben is, ha ezek az illetmények 1925. július 1-ét megelőző időre szólnak is.

5. Az 1925. július 1. előtt esedékessé vált és 1925. július 15-vel még hátralékos köztartozások után (az esetleges adópótlékon, illetve késedelmi kamaton felül) a hátralék minden egyes aranykoronája után 2500 papirkorona, illetve minden egyes aranyfillérje után után 25 K külön pótlék fizetendő. A községi elöljáróságok (városi adóhivatal) ezeket a külön pótlékokat 1925. július 15-vel megállapítják és előírják. Az 1925. december 31-ig ki nem egyenlített ezen külön pótlékok a 14.500 osztószámmal aranykorona értékre számítatnak át és az év végén mutatkozó főtartozáshoz hozzáadtnak.

6. Aranykorona értékben megállapított közadókra, illetékekre és különféle díjakra 1925. július 15. előtt befizetett összegekre nézve az átszámítási kulcs leszállítása címén sem visszatérítésnek, sem az átszámítás helyesbítésének helye nincs.

A házadó alá eső ingatlanok illetékkiszabás alapjául vehető legkisebb értékének az 1925. év második felére való megállapításáról szóló 1925. évi 4601/P. M. számú rendelet. Az 1924. IV. t.-c. kimondotta, hogy a házadó alá eső ingatlanoknál a törvényszerű legkisebb érték a házadó alapjául szolgáló nyers bérjövdelemnek, vagy haszonértéknek a többszöröse és ezt a többszöröst a pénzügyminiszter a mindenkori házbérviszonyoknak megfelelően-rendelettel állapítja meg. Ezen felhatalmazás alapján a pénzügyminiszter az 1925. évi 4601/P. M. számú rendelettel azokban az esetekben, amelyeket illetékkiszabás végett 1925. július 1. és december 31. közé eső időben jelentenek be, az aranykorona alapon kifejezett törvényszerű legkisebb érték az 1924. évi házadó alapjául szolgált, tehát az 1923. novemberi évi nyersbérjövdelemnek (haszonértéknek) a következő százalékszerűen megállapított hányadrésze: a) Budapesten 0.750 százaléka; b) más olyan községben, melyre a házbéreket korlátozó rendelkezések hatálya az 1923. év egész folyamán kiterjedt, 0.600 százaléka; c) egyéb községben 0.075 százaléka. Az a) és b) pontok alá tartozó esetekben az egész házra vagy annak egy részére nézve csak a c) pont alatti 0.075 százalékot kell alkalmazni, ha a felek igazolják, hogy a ház egészben, vagy részben új épület és ennél fogva nem esik a lakástügyi kivételes rendelkezések hatálya alá.

A rendelet ezenfelül intézkedést tartalmaz az iránt, hogy olyan esetekben, amelyekben az 1924. évi 5003/P. M. számú rendelet (az ingatlanoknak az illetékek szempontjából aranykoronában való értékeléséről) 4. §-a értelmében kiszámított törvényszerű legkisebb érték az illeték kiszabásánál aránytalanul súlyosnak látszik, a pénzügyminiszternek joga van a legkisebb értéket méltányosság szerint, de legfeljebb az 1918. évi házbéradó alapjául szolgáló (1917. november 1-i évi) nyersbér-jövedelem teljes aranykorona értékének tekintendő négyszeres összegéig leszállítani, A leszállításra vonatkozó kérést a fizetési meghagyás kézbesítésétől szá-

mitott 30 napon belül, ha pedig a fizetési meghagyás már kézbesített rendelet kihirdetésétől számított 30 nap alatt a pénzügyigazgatóságnál (központi díj- és illetékkiszabási hivatalnál) lehet benyújtani. Kellően indokolt esetekben a 30 napi határidőn túl beadott kérvények is tárgyalás alá vétetnek.

A közadók kezeléséről szóló összeállítás. A szanalási füzetekben 43. sorszám alatt jelent meg a pénzügyminiszter 1925. évi 600/P. M. számú rendelete a közadók kezelésére vonatkozó törvényes rendelkezések összeállításáról.

Ez rendelet, amely az 1924. évi IV. t. c.-ben kapott meghatalmazás alapján adatott ki, figyelembe veszi az eljárási szabályoknak mindazon módosításait, amelyek az egyenes adókról szóló hivatalos összeállítások tartalmazzanak. Ennek következtében kimondja azt, hogy az állami egyenes adókat, elsőfokon a m. kir. adóhivatalok kezelik, míg a községi közegek működési körét az adókiivetések előmunkálataira, a földadónak, a házadónak, a kincstári házrészesedésnek és a pótdadónak a kiivetésére korlátozza.

Ennek folytán az adóhivatalok velik ki az általános kereseti adót a jövedelem és a vagyonadót és pénzügyminiszteri felhatalmazás esetében a társulati és tantieme adót is. Ugyancsak az adóhivatalok kezelik a forgalmiadókat is, ideértve az ezen adók lerovásának ellenőrzését, a bíróságkiszabást és a nyilvántartást is.

A pénzügyigazgatóságok általában az adóhivatalokat irányítják azok teendőinek elvégzésére, kivetik évenként a földadót (községenként), helyesbitik az elsőfokon kivetett általános kereseti, jövedelem és vagyonadót, ha az elsőfoku kiivetés alkalmával csupán technikai hiba történt. Másodfoku hatóság a pénzügyigazgatóság a földadó, házadó, kincstári házrészesedés, alkalmazottak kereseti adója, társulati és tantieme adók, valamint a rokkant ellátási adó kiivetése ellen beadott felebbezések felett.

Az eddig önálló hatóságként működő Adóügyi Utmutató és Ellenőrző Hivatal a közadók kezeléséről szóló összeállításban nincs megemlítve, tehát annak hatásköre részben a m. kir. adóhivatalokra, részben a pénzügyigazgatóságokra megy át.

A közadók kezeléséről szóló összeállítás a felebbezési, illetve panszbeadási határidőt egységesen 15 napban állapítja meg.

A forgalmiadó kulcsának leszállítása. Az 1925. évi t. c. 6. §-a felhatalmazza a pénzügyminisztert, hogy az általános forgalmiadó kulcsát 1925. augusztus 1-től kezdve az adóalapnak 2%-ra csökkenthesse.

Ezzel a felhatalmazással a pénzügyminiszter a 4700/1925 P. M. számú rendeletével élt, kimondván azt, hogy a szállítások, vagy munkateljesítmények után, amelyek 1925. augusztus 1-je után teljesítettek 2% forgalmiadót kell fizetni.

Az idézett rendelet tehát 1925. augusztus 1-től kezdve szállítja le a forgalmiadó kulcsot. A rendelet 2. és 3. §-a azonban átmeneti intézkedéseket tartalmaz azon szállításokra vonatkozólag, amelyek a forduló nap előtt teljesítettek, az ellenérték azonban csak a forduló nap után folyik be. Azok a szállítások, vagy munkateljesítmények, amelyeket még 1925. augusztus 1-je előtt teljesítettek, de azok ellenértéke csak augusztus 1-je után folyik be, még 3%-os forgalmi adó alá esik.

Az augusztus 1-je után befolyt fizetések tehát az általános forgalmiadó szempontjából két csoportra bontandók: az augusztus 1-je előtt teljesített szállítások ellenértékének és az augusztus 1-je után teljesített szállítások ellenértékének csoportjára. Ennek a csoportosításoknak megfelelően az adózó kimutatást tartozik készíteni azon ügyleteiről, amelyeket még augusztus 1-je előtt teljesített, de amelyeknek ellenértéke addig az időpontig vagy egyáltalában nem, vagy csak részben folyt be. A kimu-